

Milí spolužáci – absolventi z roku 1975, vážení již stařešinové, vážený profesorský sbore Gymnázia v Uherském Hradišti, dámy a pánové!

Kolik vlastně stojí vstupenka na dnešní pomaturitní párty? Jaká je její cena? Odpověď je jasná: 1 maturita a několik desítek let. A právě letos uplynulo oněch těžko uvěřitelných několik desítek let od naší maturity. Zkouška zralosti znamenala bezesporu milník v životě každého z nás. Určitě si pamatujeme, že slovo „maturita“ nás provázelo od samého počátku studia a bylo tak trochu postrachem, ale i permanentním stimulem v našem studiu. Po pravdě, netěšili jsme se na konec studia: jednak tedy, že musíme zdolat překážku právě nejtěžší a taky, že bude opravdu konec oblíbené školy.

Nezapomenutelný byl už první vstup do budovy gymnázia při přijímačkách, těžké dveře a za nimi na nás dýchlo velké tajemno. Pak prvák, tedy roční vyhnanství ve Starém Městě. Ale to však mělo své nesporné kouzlo. Zejména jsme byli rádi za možnost sportu na dvoře, delších přestávek a občasného přerušení výuky školníkem při přikládání uhlí do kamen. Prožívali jsme rovněž zvěsti o jednotlivých hrůzostrašných kantorech, realita byla ovšem právě opačná. Všichni kantoři byli milí, laskaví a s pochopením pro naše „studijní zaujetí.“ A za to, že jsme úspěšně prošli až k maturitě vděčíme řadě milých kantorek a kantorů. Je mi ctí, že mohu z tohoto místa poděkovat naší třídní profesorce paní Danuši Kunovjánkové, dále bych rád poděkoval paním prof. Dulové, Chromé, Keliškové, Rumlerové, Ševčíkové, Fantové, Katzlerové, panu prof. Vladislavu Mazůrkovi a do nebeského gymnázia děkuji paní prof. Aleně Gronesové, pánům prof. Josefu Hubáčkovi, Ladislavu Fárníkovi, Tomáši Měšťánkovi, Jiřímu Pelánovi, Františku Minaříkovi a Františku Bystřickému. Všem tímto věnuji vzpomínku a ještě jednou za všechny spolužáky moc děkuji.

Školní léta nebyla však jen samotným studiem, byla samozřejmě také léty her, sportu a nekončící zábavy, ale také i prvních lásek a prvních zklamání. To vše jistě ke studiu patří a celé jej barevně dotváří. A také mnohdy do toho času vstupují naprosto nečekané okamžiky. Jedním z takových okamžiků, které nás ovlivnily a následně provázely, byl dozajista vznik chlapeckého pěveckého sboru z nás, deseti spolužáků. Pod názvem Verpánci si nás snad dnešní zlatí maturanti ještě pamatují. Přitom to tenkrát bylo velmi prosté. Na školním výletě v Beskydech na jaře 1973 jsme si při nějakém čekání chtěli jen tak zazpívat a pobavit tím naše milé spolužačky. Myslím, že se nám to tam i následně vrchovatě podařilo. Naším repertoárem byly nejen písně z výuky jazyků Fuchs, du hast die Gans gestohlen či Frère Jacques, ale také parodie písní Sugar, baby, love v českém textu Maturant se má, píseň Mexikó, Mexikó, a řada dalších. Brzy jsme překročili rámec třídy. Vystupovali jsme např. na celoškolských akcích typu Hrátky v Redutě či na školních shromážděních v kině Hvězda. U příležitosti 90.výročí založení Gymnázia v roce 1974 se uskutečnila zde ve Slováckém divadle slavnostní Akademie, v níž jsme byli součástí programu se svým veselým sportovně-pěveckým číslem.

Vážení přítomní! Naším maturitním heslem na stužkách bylo: „Finis coronat opus“ - Konec korunuje dílo. Maturita tedy završila jednu významnou etapu mladého života. Myslím, že za těch 50 let jsme každý z nás, byť i bezděky, prošli korunovací svých menších či větších životních děl. Věřím, že vždy však jen v pozitivním slova smyslu.

Vážený pane řediteli, přeji Vám i celému Gymnáziu ať se daří i nadále držet skvělou pověst a vysokou úroveň školy. Školy, v níž budete vychovávat studenty, kteří budou na školní léta hrdí a tak jako my, s láskou a rádi vzpomínat!

Autor: Rostislav Zábranský
Sjezd Stařešinů, SD 21. 9. 2025